Des d'on mirem

Per PepMaria el dt., 15/04/2014 - 09:00

El meu amic Josemi va estar anys col·laborant al Centre Arrels: una fundació que es dedica als sense sostre. Un dia que caminava per les Rambles, es va trobar en Pedro, un sense sostre, assegut al terra. Per ajudar-lo a aixecar-se i anar fins a Arrels, en Josemi es va asseure un moment al costat d'en Pedro. I es va adonar que les Rambles es veien d'una manera diferent.L'Ester, que és professora de Dret Penal, ha viatjat molt pel món. Sol dir que, quan vol conèixer realment el nivell de vida d'un país, el que fa és visitar-ne les presons.En Luís, professor d'Economia que va morir fa uns anys, deia que havia pres l'opció de "fer economia des dels pobres". I aquesta opció no li venia precisament del desconeixement de laCiència Econòmica: havia estudiat a la London School of Economics i sabia moltes matemàtiques.Penso que ningú no pot pretendre que veu el món "objectivament", que el comprèn del tot i objectivament. Cadascú - començant pels científics socials- ens el mirem des d'una perspectiva, des d'una posició: des d'una situació vital. Les Rambles es veuen diferent quan ens hi passegemcom a turistes que quan estem asseguts a terra com en Pedro. I, és clar, les diverses perspectives deriven en diverses anàlisis sobre com va el món, i diverses recomanacions sobre com fer que vagi millor. Per exemple, ara que hi ha indicadors que diuen que estem sortint de la crisi, pot ser interessant preguntar-se a quines posicions responen aquests indicadors, i qui està en realitat sortint de la crisi.Això que val per a la societat, val també per a la qüestió de Déu. Un teòleg irlandès diu que discutir sobre Déu des d'un pub de Dublín porta a conclusions diferents de si fem la discussió enun suburbi d'Amèrica Llatina. La tradició cristiana discuteix sobre Déu des d'una posició: la vida de Jesús de Natzaret, que els seus seguidors van reconèixer com a Fill de Déu. Jesús va refusar de mirar-se el món des de dalt: diuen els Evangelis que quan el diable li va proposar de mirar-se el món des del cim d'una muntanya alta, ell va dir que no. El rebuig d'aquesta perspectiva livenia probablement del fet que era un noi de poble que havia descobert l'esperança entre els pobres i els senzills: entre els de baix. I enmig d'ells li havia brotat una visió de Déu en forma de pregària simple, fonamental, bisíl·laba: "Abba", que vol dir "Papà". Déu, sempre misteriós i sempre més gran que les imatges que ens en puguem fer, ens omple del seu Esperit de joia ifraternitat si ens mirem el món des de baix. A l'estil d'en Josemi, de l'Ester i d'en Luís.Que tingueu uns bons dies de Setmana Santa.

- *Quina posició ocupo en la societat?*

· En funció de quins indicadors valoro la qualitat de vida d'un país?· Quines ocasions aprofito per acostar-me als de baix, per veure el món d'una manera diferent?· En tot grup humà en què em trobo - la família, la feina, el lleure...- sempre hi ha membres més o menys importants. A qui acostumo a dedicar l'atenció més ràpidament?· Per Setmana Santa recordem la vida de Jesús lliurada fins a la creu. Com podem incorporar la veu dels crucificats de la història en els llocs on es prenen decisions que ens afecten a tots?